

[Karlskov Jensen]

ge i anvendelse, og måske de midler, man havde til rådighed, ville være dels en tilslutningspligt, dels en kombination af afgifter og tilskud.

Jeg vil godt lige vende tilbage til en ting, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Holst, nævnte. Han sagde, at man fra socialdemokratiets side ligesom var indstillet på at lægge mere vægt på en samfundsbe-
tragtning end på egentlige økonomiske be-
trægtninger, underforstået at det var vi ikke på samme måde. Det er i og for sig korrekt opfattet, men jeg vil bede hr. Erik Holst se, hvad der står i den redegørelse, som vi har fået fra handelsministeren. Der står i forbindelse med spørgsmålet om muligheden for at etablere en større petrokemisk fabrik og udnyttelse af naturgassen dér, at konkurrenterne i vore nabolande har væsentlige omkostningsmæssige fordele i forhold til Danmark. Derfor kan det ikke lade sig gøre. Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt i denne forbindelse uden videre at lægge sig fast på samfundsbe-
trægtninger og ligesom udelade eller i hvert fald skubbe i baggrunden de økonomiske be-
trægtninger, for de hænger jo sammen.

En af de ting, som ligger bag vores noget tilbageholdende stilling til naturgassen, er, at vi frygter for, at det vil blive en stor økonomisk belastning for erhvervene og for deres konkurrenceevne og derigennem for beskæftigelsen og for økonomien her i landet. Det er først og fremmest det, der ligger til grund. Det er ikke det, at vi ikke mener, at man skal tage hensyn til begge dele, men det er dér, vi lægger vægten.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger her i anden omgang.

Erik Holst (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne sige, at vi ikke kan stemme for de to forslag om motiveret dagsorden. Jeg kunne nu godt tænke mig, at hr. Kaj Hansen tog sit dagsordens-
forslag tilbage, fordi det, der står i det, er jo i og for sig blevet bekræftet vil blive opfyldt af handelsministeren.

Det andet dagsordensforslag fra hr. Arentoft er blevet karakteriseret både af hr. Svend Haugaard og af ministeren på en måde, der fuldt ud dækker socialdemokratiets vurdering. Dette skulle give hr. Arentoft mulighed for at kigge i fortrykket af debatten i dag og

blive overbevist om, at det er velbegrundet, at vi ikke kan stemme for dette dagsordens-
forslag.

Så havde hr. Karlskov Jensen en kort be-
mærkning til mig, som jeg på en måde var glad for. Hr. Karlskov Jensen mente ikke, at det samfundsmæssige i en forsynings-situation i og for sig var noget, der var venstre frem-
med, men det var bare således, at den øko-
nomiske vurdering af et produkts værdi i og for sig måtte være uafhængig af samfunds-
synspunktet, hvis jeg forstod hr. Karlskov Jensen rigtigt. Dér nævnte hr. Karlskov Jensen den petrokemiske industri, men som jeg læser det stykke, der blev henvist til fra mini-
sterens redegørelse, er det meget enkelt, såle-
des at man siger: hvorfor investere i noget, som nabolandene har større muligheder for at producere til en konkurrencemæssig pris, for vi skal jo ud på verdensmarkedet med produktet? Men det er modsat for energifor-
syningen her til Danmark.

Jeg kan derfor kun være fuldstændig enig med handelsministeren, når han siger, at det, vi taler om i dag, er naturgassen som energi-
forsyning, vi taler ikke om den i forbindelse med en prioritering i investeringsredegørel-
sen. Det var her, der var den store forskel.

Jeg vil også sige til hr. Gert Petersen, at for socialdemokratiet er naturgasredegørelsen fuldstændig dækkende for vores opfattelse af den energipolitik, som i 1976 er formuleret af regeringen. Når der i investeringsredegørel-
sen har været tale om, at man muligvis kunne udsætte etableringen af hele naturgassystemet i et eller to år, så var det således at forstå, at den prioritering, der skal finde sted af investeringerne, ikke foregår her i dag. Den foregår i PØ-udvalget og har et andet udgangspunkt end den mere saglige vurde-
ring, som vi her har anlagt for naturgas som et enkelt område. Der er derfor intet mod-
sætningsforhold imellem den opfattelse, som jeg har givet udtryk for, og den opfattelse, som handelsministeren har givet udtryk for i sin redegørelse.

Arentoft (FP):

Jeg rejste en række spørgsmål, og jeg fik konkret svar på ét, nemlig det om de mobile elværker. Ministeren kom ind på to af spørgsmålene, nemlig spørgsmålet om, hvor pengene til tilslutningsudgifter skulle komme